

**Wat is dat toch met de duiventil die de Partij van de Arbeid geregeld is? Want de sociaal-democraten en allochtone raadsleden, ze vormen vaak geen gelukkige combinatie. Selcuk Öztürk en Tunahan Kuzu keerden de Tweede Kamerfractie de rug toe en begonnen de multi-etnische partij Denk; Khalid Ramdani verliet enkele jaren geleden met slaande deuren de raadsfractie in Roermond en sloot zich aan bij de Partij voor de Eenheid; en nu is Selami Coskun ook al weg bij de Roermondse PvdA om in z'n eentje verder te gaan, hiermee de PvdA-fractie reducerend tot twee zetels.**

De PvdA is van oudsher de partij met de meeste allochtone raadsleden en dus, waarschuwde voormalig partijleider Wouter Bos ooit, is de kans op 'ongelukken' bij onze partij groter dan bij anderen. 'Ho ho ho', zegt Selami Coskun. 'Dat is toch weer een typisch voorbeeld van framing. Waarom benoem je nou de Turken en Marokkanen als eersten? Wat dacht je van Rob Hompe die de partij verliet? En Leon Coenen eerder? Waren zij soms Turks of Marokkaans?'

Het verhaal van Coskun is het verhaal van een nu 29-jarige Roermondenaar die in 2013 aansluiting zocht bij een politieke partij om zijn idealen waar te maken. Zijn ambities bleven niet onopgemerkt want hij belandde gelijk op de zesde plaats van de kandidatenlijst voor de gemeenteraadsverkiezingen. Maar de vreugde was van korte

duur. Het afdelingsbestuur haalde hem zonder nadere motivatie van de lijst, al las Coskun tussen de regels door dat ze bang waren dat hij te veel voorkeursstemmen en de PvdA-fractie in de raad een te hoog allochtonengehalte kreeg – want eigenlijk had de PvdA haar portie met Ramdani wel gehad. Het werd uiteindelijk de twaalfde plek maar ook die boezemde blijkbaar angst in want Coskun werd met klem gevraagd een eventuele voorkeurszetel af te staan aan een andere PvdA'er. Hij weigerde en glorieerde met rugnummer 12 door 422 stemmen binnen te harken, veel méér dan zijn lijsttrekker. Het deed hem pijn, zegt hij, dat sommige partijgenoten etniciteit zo'n probleem vonden. Maar Coskun weigerde om halverwege de wedstrijd de spelregels te veranderen.

'Op zo'n verkiezingsavond zie je pas de ware gezichten. Dan gaan de maskers af. Niemand van de PvdA die me feliciteerde met mijn raadszetel', zo blikt hij terug op die 19e maart 2014. Om hem heen werd zelfs letterlijk 'l'histoire se répète' gemompeld, daarmee refererend aan de interne trammeland die Khalid Ramdani had veroorzaakt. Maar goed, Coskun voegde zich in zijn rol als fractielid, timmerde de afgelopen tweeënehalf jaar behoorlijk aan de weg op de dossiers jongeren en veiligheid (hij werkte voorheen zes jaar als politiejunior in Roermond) en riep afgelopen najaar dat hij zich nog heel senang voelde in de PvdA-fractie. Totdat Lodewijk Asscher begin december tot nieuwe partijleider werd gekozen. Selami Coskun ging er met ge-



**Selami Coskun.**

strekt been in, zegde zijn partijlidmaatschap op en kondigde aan als eenmansfractie verder te gaan. Zetelroof, jammerde de Roermondse sociaaldemocratie. Nee hoor, replieerde Coskun, 'ik heb de aan mij toegewezen zetel behouden'.

Goed, hij mag dan als een politieke rebel door het leven gaan en bepaald niet met meel in de mond praten: er gebeurt tenminste iets als Selami Coskun in de buurt is. Hij

zwengelde het Turks-Nederlandse tegengeluid aan dat vanuit Roermond over Nederland werd uitgerold. Dat Asscher enkele jaren geleden rondbazuinde dat 83 procent van de Turks-Nederlandse jongeren IS steunt, kon er bij Coskun niet in. En dat de minister refereerde aan een onderzoek dat niet bleek te kloppen maar niet bereid was om zijn woorden uit politiek-tactische overwegingen terug te nemen, was voor Selami Coskun de spreekwoor-

delijke druppel. Onder zo'n leider, zegt hij, wil ik niet dienen. Op sociale media opende de Roermondenaar de aanval en genereerde hiermee landelijke naamsbekendheid. Dat hij zich in zijn manier van communiceren de modus operandi van Denk-voorman Tunahan Kuzu eigen heeft gemaakt, bevestigt Coskun met een zweem van trots. 'Hoe Kuzu communiceert spreekt me wel aan. Zijn stijl is hard maar niet onwettig', zegt Coskun, die drie dagen per week als leraar maatschappijleer op een vmbo-school in Rotterdam werkt. Hij wil per se niet de indruk wekken dat hij op voet van oorlog leeft met de PvdA in Roermond. 'Richard Heijmann is een prima vent, heel integer en een goede leider. Hij kiest alleen de verkeerde personen om zich heen', zegt Coskun die verder partijvoorzitter Thei Geenen en bestuurslid Els Thissen noemt als degenen van wie hij toch veel steun heeft gehad.

In de afgelopen weken sprak Selami Coskun ('Ik heb grote ideeën voor Roermond') met drie in hem geïnteresseerde partijen. Dat waren de multi-etnische partij Denk van Roermondenaar Selcuk Öztürk, een lokaal georiënteerde landelijke partij die (nog) niet actief is in Roermond en een landelijke politieke partij. Maar voorlopig vaart hij nog onder de vlag van Fractie Coskun. Een eigen partijprogramma heeft hij niet. Dat van de PvdA blijft intussen zijn morele en politieke kompas. 'Nee, ik hoef wat dit betreft het wiel niet opnieuw uit te vinden. In mijn hart ben en blijf ik een sociaaldemocraat.'